

OPONETSKÝ POSUDEK NA PÍSEMNOU BAKALÁŘSKOU PRÁCI

Jméno studenta: Kseniia Solotova

Název práce: SAMUIL MAJKAPAR JAKO HUDEBNÍ BADATEL V OBLASTI UMĚLECKÉHO VÝKONU

Název studijního oboru: Hra na housle

Vedoucí: Mgr. Jiří Panocha

Oponent: Mgr. Pavel Kudelásek

Autorka ve své práci seznamuje čtenáře s významnou osobností hudební pedagogiky, která je v našich zemích velice málo známá. Podrobně se věnuje jeho životu, umělecké a pedagogické činnosti. Hlavní jádro práce tkví v osvětlení Majkaparových názorů v oblastech pedagogiky a uměleckého výkonu, jako jsou: nadání, interpret a publikum, jevištní stav hudebníka a jeho smysl pro rytmus, či možnosti rozvoje hudebního sluchu.

Z práce je cítit hluboký ponor do dané problematiky, kdy Majkaparovy postoje jsou konfrontovány s podobným přístupem u řady dalších pedagogických osobností.

Kseniia vykazuje schopnost správně se orientovat v daných otázkách a vhodně vyzdvihuje stěžejní momenty Majkaparova přínosu, jako jsou:

v oblasti nadání důraz na schopnost koncentrace,

v práci s nadanými žáky požadavek zvláštní přísnosti spočívající v jasné organizaci práce,

nutnost racionálního vlivu pedagoga na uvolnění tvůrčí představivosti žáka,

označení rytmické nepřesnosti za největšího nepřítele veřejného vystoupení

a v oblasti rozvoje vnitřního sluchu zásadní požadavek klidu a prostředí, které podporuje soustředění.

Základní myšlenku, která prostupuje celým Majkaparovým dílem pak autorka vidí v požadavku komplexního řešení jednotlivých problémů, vždy v souvislostech s ostatními jednotlivostmi.

Tato idea neizolovaného chápání a podřízení dílčích složek celkovému uměleckému účinku tvoří tak jeden z hlavních přínosů Majkaparovy osobnosti do vývoje hudební pedagogiky.

Pokud bych měl práci něco vytknout, pak jsou to časté gramatické neobratnosti, které jsou jistě způsobeny tím, že čeština není autorčinou mateřskou řečí.

(str. 7: „vývoj vnitřního slucha“, str.22: na začátku své knihy Hudební sluch, jeho význam, podstata, vlastnosti a metoda jeho správného rozvoje Majkapar vychází z obecné v hudební teorii přijímané definice "hudebního sluchu" na počátku dvacátého století, podle níž se hudebníkem rozumí "schopnost rozlišovat výšku hudebních zvuků nebo jejich vzájemné vztahy", str. 27: systém vývoje hudebního sluchu Majkapar buduje systém rozvoje hudebního sluchu na základě výše popsaných vlastností hudebního sluchu)

Podobně bych doporučil příště věnovat větší pozornost grafické stránce práce.

Je mi jasné, že autorce ztížila soustředění na práci i politická situace v její rodné zemi, a proto jsem jako oponent ochoten přehlédnout tyto detaily a navrhuji známku A.

Pavel Kudelásek